

latmenetei pedig, amelyeket még az elméleti fejezetekben is gazdag példaanyaggal szemlél-
tet, kivétel nélkül logikusak, áttekinthetőek, követhetőek. A könyv kivételes érdeme az is,
hogy az illusztráció elmélete és gyakorlata terén nemcsak a hiányokra és fogyatékoságokra
hívja fel a figyelmet, hanem konkrét javaslatai is vannak ezek orvoslására. A legfontosabb
azonban, hogy ez a könyv, mint jó és használható szakkönyv maga is orvosolja a hiányt. Nagy
haszonnal forgatható tehát mind az oktatásban résztvevők, mind a kritikusok, irodalomtör-
ténészek, s a határos tudományág, a művészettörténet szakemberei számára is.

HANTAI SIMON: MEUN,
1968, olaj, vászon, 233×214 cm, magángyűjtemény.
Az Archives Simon Hantai jóvoltából.